

ственото включва доброто, което произлиза отъ любовъта, и истината, която произлиза отъ мъдростъта. Който носи доброто и истината въ себе си, той е богатъ човѣкъ. Като съзна-
ва богатството си, той не може да го отрече.
Да даде човѣкъ пътъ на Божественото въ се-
бе си, това значи, да е придобилъ такова бо-
гатство, въ което да не се съмнява. — Ама
искамъ да зная мнението на философитѣ по
този въпросъ. — Ти трѣбва да знаешъ мне-
нието на природата, а не мнението на филосо-
фитѣ. Ученикътъ трѣбва да прави преводи
отъ езика на природата къмъ езика на своите
разбирания и обратно — отъ езика на своите
разбирания къмъ езика на природата. Като
може да превежда отъ единъ езикъ на другъ,
човѣкъ увеличава знанията си. Колкото повече
знания има, толкова по-силенъ е той.

Сега, не е въпросъ да мислите, много ли
знаете, или малко. Знанието е относително. Ако
се сравнявате съ бръмбаритѣ, съ настъкомитѣ,
вие сте гении. По отношение на цѣлото живо-
тинско царство, вие сте гении, но и това зна-
ние не е достатъчно. Човѣкъ е поставенъ при
условия, всѣки денъ да придобива по малко
знания, да увеличава склада на своя умственъ
животъ. Обаче, като придобива знание, той
трѣбва да го прилага, да не се товари съ из-
лишенъ багажъ. Прилагайте знанието си, да
се ползвате отъ него и вие, и вашите близи-
ни. Като прилагате това, което знаете, имате
възможностъ да се учите. Отъ добрите и на-